

NÅR ÅRETS PELSHØST KOMMER HJEM

Af pelsgrosserer *Erik Ketelsen*

Når man står over for et parti af nyankomne, grønlandske blå og hvide ræve, må man glæde sig over dette smukke naturprodukt i modsætning til farmrævene. De grønlandske ræve har det fine, silkebløde hårlag, som man altid finder hos vilde skind, medens hårlaget hos farmræve er dødt og aldeles mangler karakter. Derfor er det egentlig uforståeligt, at grønlandske ræve i al almindelighed ikke er meget mere efterspurgte og estimerede, end tilfældet er. Her burde en virkelig storstilet propaganda iværksættes for at bringe dem op på det niveau, hvor de med rette hører hjemme. Jeg har desværre den erfaring, at man ude på verdensmarkedet ofte nærmest rynker på næsen, når talen falder på grønlandske ræve. Dette skyldes nu i første række den indtil for få år siden manglende sortering, idet de grønlandske ræve indtil da faktisk var berømte for denne mangel.

Ved sorteringen af blårævene starter man med at fordele dem i 4 kvaliteter. Desuden udskyder man sommerskindene, som er af langt ringere værdi, og ligeledes vragskindene. De 4 kvaliteter bliver gennemgået mindst 3 gange, og først når kvalitetssorteringen forekommer tilfredsstillende, følger farvesorteringen i lyse, lystsølvede, mellemfarvede og mørktfarvede. Der er så atter 4 bunker, og af disse udtrækkes 10 stykker, passende til et bundt. På papiret lyder det ikke af så meget, men i realiteten vil det sige, at man har hvert skind ca. 20 gange i hænderne. Med de hvide ræve går man tilsvarende frem. Først sorteres i 4 kvaliteter og dernæst i farver, nemlig: rene hvide, elfenbensfarvede, svagt gule og stærkt gule. Her er bl. a. en ting af stor betydning, som burde rettes på fangststationerne. Den gule farve stammer nemlig fra tran, og denne forurening kan sikkert undgås. Misfarvning forringer salgsprisen ganske betydeligt, idet de rene, hvide ræve naturligvis er de mest eftertragtede. Når man som jeg har sorteret grønlandske ræve gennem flere år, opnås så megen føling med skindene, at jeg med temmelig megen sikkerhed kan fastslå de fangststationer, hvor forureningerne sker.

En anden ting af stor betydning er ensartede spilebrædder, hvorved der ville kunne opnås en mere ensartet størrelse for alle skind. Dette vil også have en gunstig indflydelse på prisen.

En effektiv rensning af skindene ved ankomsten hertil fra Grønland vil absolut yderligere betyde en forbedring af skindenes udseende og dermed igen af prisen. De lægges ganske vist i en tromle og renses for eventuelle møl, men denne behandling er aldeles utilstrækkelig. De skal renses i en speciel tromle med varmt sand og savsmuld. En sådan maskine skal betjenes af en fagmand, da der er mange ting, bl. a. temperaturen, der skal være nøjagtig, og en pakhusarbejder har ikke forudsætning for at kunne udføre et sådant stykke arbejde tilfredsstillende. Efter en rationel rensning vil skindene blive betydelig mere præsentable.

Når sorteringen og bundtningen er endt, bliver hvert bundt forsynet med fortløbende nummer med auktionen for øje, og så bliver kataloget skrevet og trykt. Dernæst fastsættes datoen for afholdelse af auktionen, og her må der tages hensyn til de forskellige skindauktioner ude i verden, således at den ikke kolliderer med disse, og de interesserede udlændinge skal også kunne nå at komme hertil i god tid, da de skal gennemse skindene. Når der er fundet en passende dato, udgår der meddelelse til de forskellige organisationer, og samtidig gives der en oversigt over skindantal og kvaliteter. Før i tiden blev der udsendt fuldstændige kataloger til alle konsulater og handelskamre i udlandet. Men denne fremgangsmåde var altfor kostbar, da katalogerne sjældent kom de virkelig interesserede i hænde. Nu bliver der indrykket en annonce i det engelske blad, »Fur Weekly News«, som udkommer over hele verden, og herigennem får de rigtige mennesker oplysningerne.

Nogle dage forud for auktionen ankommer køberne fra udlandet, eventuelt er det danske grossister, der er agenter for de udenlandske firmaer. Så begynder eftersynet ved, at man gennemgår hvert enkelt skind og vurderer det, hvorefter man gør notater i sit katalog. Der rører sig et interessant liv ved et sådant eftersyn, og man hører alle sprog. Eftersynet er nødvendigt, da skindene ikke er til stede ved selve auktionen, hvilket er skik ved alle pelsauktioner. Der gives kun en eneste undtagelse fra denne regel, idet de grønlandske isbjørne forevises ved auktionen. Dette er dog et levn fra fordums tid. I mange år har det været tradition at afholde auktionen over grønlandske skind på Børsen.

Om afsætningsmulighederne for de grønlandske blå og hvide ræve kan siges, at de for øjeblikket er gunstige. Der er stor efterspørgsel fra Italien og Tyskland. Særligt er tyskerne interesserede i de mørke farver. Amerika viser også meget stor interesse, især for medium farven. I det hele taget er interessen her så stor, at Amerika med lethed kunne aftage hele årets produktion af grønlandske ræve. I modeverdenen i Amerika og Frankrig har både blå og hvide ræve fået renaissance. Desuden kan nævnes, at et skind som los er meget moderne for tiden, og at hvide ræve bliver anvendt til imitation af dette skind, da det er billigere. Man foretager en farvning med anbringelse af pletterne, så imitationen er aldeles fortræffelig.

Foto: Chr. Vibe

*En buket af Grønlands pelshøst.
De store hvide skind til højre stammer fra indvandrede hvidræve fra Kanada.*

For produktionen af blåræve i Skandinavien kan gives nedenstående sammenligningsgrundlag for årene 1952-1953:

	Danmark	Finland	Norge	Sverige
1952	2000	9000	57.000	10.000
1953	1200	4000	30.000	16.000

Af disse tal fremgår, at produktionen af blåræve i Skandinavien er faldet med 26800 skind i det forgangne år, og dette faktum skulle i høj grad komme de grønlandske ræve til gode.

Prisen på de grønlandske ræve har altid været overordentlig svingende. Går man tilbage til 1740, vil man se, at Hudson Bay Company i London solgte 300 stk. ræveskind (blå og hvide) til en pris af 8 shillings og 4 pence pr. stk. Til sammenligning kan nævnes

at zobel, som idag regnes for et af de allerdyreste skind, ligeledes af Hudson Bay Company blev solgt til 7 shillings og 10 pence pr. stk. Som modsætning til disse lave priser kan anføres, at i året 1923 blev der til Hudson Bay betalt 225 shillings for en hvid ræv og 520 shillings for en blå ræv. Siden da er priserne for de grønlandske ræve gået støt tilbage.

Lige for tiden kan man nok forvente høje priser for rævene, men dette må nærmest tilskrives modens krav, der hurtigt kan svinge den anden vej. På den anden side kan der gøres meget for at holde prisen oppe på det rigtige niveau, blandt andet ved en omfattende propaganda verden over. Det er ellers en fast regel, at der for vilde skind altid betales 25 % mere end for farmskind, men for de grønlandske skinds vedkommende ligger det lige omvendt. Propaganda for disse smukke skind er i høj grad påkrævet, f. eks. bør man mange måneder i forvejen avertere om den kommende auktion i fagbladene over hele verden. For igen at nævne Hudson Bay Company, så udsender dette selskab allerede i november måned meddelelse om datoer for auktioner i det påfølgende år, således at de interesserede i god tid kan planlægge deres rejser til de forskellige auktioner rundt omkring i verden, der altid er tilpasset hverandre.